

1. mr. sc. DANIJEL KLAIĆ, Rijeka, Ratka Petkovića 2, OIB: 74014215376, 2. Dragutin Ivanuš, Šenkovec, Zagrebačka 4, OIB: 09083113227, 3. KREŠIMIR MITROVIĆ, OIB: 07371632368, Zagreb, Bartolići 11, 4. DARKO PRPIĆ, OIB: 43824184192, Zadar, Put Pudarice 15H, 5. DAVOR SINKOVIĆ, OIB: 57118220790, Zagreb, Radićevo šetalište 29, 6. PHOTOCAFE d.o.o., OIB: 41474741822, Hrvoja Macanovića 27, Zagreb i 7. PAVLE STANIŠIĆ, OIB: 92918089563, Vrbje 7, Zagreb

-----

Na br: **St-768/2024 – 87**

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE

Putem:

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU,
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

dopunjena i ispravljena

ŽALBA

- temeljem čl. 353. st. 1. i čl. 365. u svezi čl. 381. st. 1. ZPP-a

na rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu
Poslovni broj: St-768/2024-87 od 24.01.2025.

zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava
- bitnih povreda odredaba pamičnog postupka

3x _____

I.

Nezadovoljni Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu (u daljnjem tekstu: „stečajni sud“) poslovni broj St-768/2024-87 od 24.01.2025. (u daljnjem tekstu: „pobijani akt“), odnosno **nesuglasjem pobijanog akta sa relevantnim stajalištima Ustavnog suda Republike Hrvatske i Vrhovnog suda RH**, ustavnim poretkom u Hrvatskoj, kao ni sa bitnim vrednotama iz Ustava Republike Hrvatske i

Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: „Konvencija“), gore navedeni podnositelji temeljem čl. 378 st. 1. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: „ZPP“) u svezi čl. 10. i čl. 19. st. 1. Stečajnog zakona (u daljnjem tekstu: „SZ“), zatim temeljem čl. 18. Ustava RH i čl. 13.1. Konvencije, kao i temeljem ljudskih prava dioničara stečajnog dužnika iz čl. 1. st. 1. PROTOKOLA br. 1. Konvencije, čl. 48. st. 1. i čl. 49. st. 4. Ustava RH, te čl. 312. st. 1. u svezi čl. 308. st. 1. t. 4. SZ-a i čl. 14. st. 2. Ustava RH, u otvorenom roku podnose žalbu protiv pobijanog akta iz žalbenih razloga određenih ZPP-om, odredbama čl. 354. – 356.

I.-podnositelj i V.-podnositelj žalbu podnose iz procesnog položaja članova zadnjeg legalno izabranog nadzornog odbora dužnika, III.-podnositelj iz procesnog položaja zadnjeg privremenog zamjenika člana uprave dužnika, a podredno u istom svojstvu kao I. i V.-podnositelji ukoliko VTS RH iz nekog razloga ne bi uvažio odluku zadnjeg nadzornog odbora donesenu na izvanrednoj sjednici tog dužnikovoj tijela od 02.10.2024., VII.-podnositelj iz položaja zadnjeg predsjednika dužnikove Glavne skupštine, te svi navedeni podnositelji i kao dioničari dužnika, tj. sudionice stečajnog postupka nad dužnikom iz skupine iz čl. 308. st. 1. t. 4. Stečajnog zakona.

O POBIJANOM AKTU

Pobijanim aktom stečajni sud je odbacio prijedlog podnositelja i drugih dioničara stečajnog dužnika JADRAN tvornica čarapa d.d. u stečaju iz ul. Vinka Žganeca 2, Zagreb, OIB: 46106063049 (u daljnjem tekstu: „stečajni dužnik“ ili „dužnik“) za dopunom Rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom od 03.10.2024. posl. broj: St-768/2024“ , te u zagradi „(u daljnjem tekstu: „Rješenje“), i to kao „nedopušten“.

DOKAZ: Preslika pobijanog akta od 24. siječnja 2025. , 1x

U bitnome se radilo o prijedlogu koji su članovi posljednjeg zakonito uspostavljenog Nadzornog odbora stečajnog dužnika¹, posljednji predsjednik JADRAN-ovog najvišeg tijela² i zadnji zakonito imenovan zamjenik člana uprave, stečajnom sudu dana 28. listopada 2024. g. podnijeli zajedno sa dugogodišnjim dioničarima JADRAN-a iz Inicijative

---

¹ nakon što je JADRAN-ova organizacija dulje vrijeme zapuštena i to dioničko društvo ostavljeno bez kompletnog nadzornog odbora, od strane osoba koje su na tako važne i odgovorne funkcije društva JADRAN d.d. bez najave i bez prethodnog sazivanja glavne skupštine davale ostavke

² predsjednik Glavne skupštine dioničara društva JADRAN d.d. imenovan 12. rujna 2024. u Zagrebu

za očuvanje Tvornice JADRAN od nepotrebne nelikvidnosti, uzrokovane između ostaloga i prijenosom veleprodajnih kupaca i poslova javne nabave (jamčenih Planom operativnog i financijskog restrukturiranja dužnika iz 2018.³) povezane poduzetnike⁴, bez zakonom propisanih odluka JADRAN-ove glavne skupštine i naknade te otpremnina za dioničare.

O PRIJEDLOGU ZA DOPUNOM RJEŠENJA

Prijedlog za dopunu Rješenja (u daljnjem tekstu: „Prijedlog“) navedeni su Prijedlogom navedeni manjinski dioničari dužnika i odgovorne osobe zadnjih dužnikovih tijela podnijeli su zbog očitog propusta da donese odluke koje je obzirom na uporište i nedostatke taj sud morao donijeti što je detaljno obrazloženo Prijedlogom podnositelja žalbe od 28.10.2024.

DOKAZ: preslika Prijedloga od 28. listopada 2024. sa priložima, 1x

Podnositelji su svojim Prijedlogom od 28.10.2024. od stečajnog suda tražili da Rješenje dopuni sa pet ključnih odluka, **za koje su opravdano smatrali da ih je taj sud – imajući u vidu tempo akumuliranja dugova i gubitaka unatoč sklopljenoj PSN, te brojne (pravovremeno ukazane) nepravilnosti u postupku iz čl. 115 SZ-a, morao donijeti prilikom meritornog odlučivanja o otvaranju stečaja nad dužnikom**, koji je dioničkom društvu u koje su podnositelji i još cca 190 hrvatskih građana uložili svoje životne uštede trajno dokinulo status „*aktivan*“, uslijed čega su oni trajno zakinuti za pravo da prema njima u idućim razdobljima bude ispunjena izvjesno nastala zakonska obaveza nekadašnjih vodećih dioničara i povezanih osoba otkupa preostalih dionica izdavatelja redovnih dionica dužnika serije JDTC, sukladno pravilima iz čl. 5., čl. 8., čl. 9. i čl. 16. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (u daljnjem tekstu: ZPDD) kao i za pravo da dužnik kao aktivno dioničko društvo osigura svojim dioničarima isplatu naknada iz čl. 491. ZTD-a, za koje su oni dulji niz godina zakinuti od strane povezanih poduzetnika, na koje su dijelovi dužnikova poduzeća poput vodećih poslova iz javne nabave, maloprodaja, internetska prodaja i ključni kupci za veleprodaju, kao i dužnikovi razvijeni ljudski potencijali u cijelosti preneseni bez zakonom propisanih odluka glavne skupštine dužnika i određivanja pravične naknade dioničarima društva koje prenosi poslove, dijelove poduzeća i ljudske potencijale.

---

³ ovjereno u travnju 2018. pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu u postupku St-1503/2017

⁴ trg. društva Jadran-čarape trgovina d.o.o. i Jadran čarape proizvodnja d.o.o. iz Zagreb, Vinka Žganeca 2

Tako su, obzirom da je stečajni sud ustrajao na pravno neutemeljenom i nelogičnom nepriznavanju stvarno delegiranih članova prema zakonu formiranih dužnikovih tijela prije stečaja (dužnikovog zadnjeg Nadzornog odbora i privremene uprave), podnositelji od stečajnog suda tražili da Rješenje dopuni i »*Odlukom o postojanju „uprave“ ili „direktora“ na dan pokretanja postupka broj: St-768/2024*«, što se odnosilo i na pokretanje prethodnog postupka iz čl. 115. SZ-a, ali i na pokretanje samog stečajnog postupka, kako je dano tekstom točke 1.1. Prijedloga, gdje stoji *„i pogotovo na dan donošenja nepotpunog Rješenja“*.

Podnositelji VTS-u RH ističu da su dioničari dužnika stečajnom sudu od 08.03.2024. do otvaranja stečaja u više navrata pismeno i usmeno iznijeli brojne dokaze da u dužniku nema ni uprave ni nadzornog odbora, te da se u takvim uvjetima ne može razmatrati otvaranje stečaja bez nastanka štete dioničarima, te da je direktoru istekao mandat za zastupanje dužnika istekao još u studenom 2020. godine, čime mu je automatski prestalo i eventualno članstvo u upravi, ukoliko je uprave uopće bilo u JADRAN-u, imajući u vidu vrlo očite nedostatke upisa u sudskom registru TSZG-a kod podataka za zastupanje dužnika i ništetnost imenovanja „člana uprave“ od 29.10.2020. godine.

Tako da je stečajni sud načinom na koji je ispitao i interpretirao činjenice i okolnosti opisane Prijedlogom, prilikom donošenja pobijanog akta zapravo odlučio na način bitno protivan stajalištima Ustavnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: USRH ili „*Ustavni sud RH*“). USRH je u svojoj odluci broj: U-III-4335/2010 od 10. rujna 2013. prilikom procjene povrede ustavnog prava vlasništva zauzeo slijedeće stajalište:

„Sudska interpretacija činjenica, okolnosti i događaja mora biti takva da ne ostavlja nikakve dvojbe je li sud svoju pažnju usmjerio na pitanja koja je bio obvezan razmotriti i je li isključio pitanja koja su irelevantna za ono što je u konkretnom predmetu morao razmotriti.“

Umjesto da je pravilno ispitao činjenice i okolnosti kojima su podnositelji ukazivali na nedostatke u zastupanju dužnika pred sudom (npr. da u dužniku nema ni uprave ni nadzornog odbora) iz kojih jasno proizlaze i njihovo pravo te ovlaštenje da traže dopunu Rješenja (najmanje članova zadnjih dužnikovih tijela formiranih prije otvaranja stečajnog postupka) stečajni sud je svu svoju pažnju u procesu u kojem je pobijani akt donesen usmjerio na za slučaj irelevantno pravno pitanje tko ima ovlaštenje za podnošenje žalbe i tko je upisan kao direktor još davne 2016. godine u sudskom registru, iako su podnositelji Prijedlogom i prethodnom žalbom na Rješenje, stečajni sud jasno izvijestili da je dužnik 12.09.2024. dobio novi nadzorni odbor izabran od strane dužnikove Glavne skupštine, koja je između ostaloga upisanom „direktoru“ izglasala i nepovjerenje, nedavanjem razrješenice za 2023. , uslijed čega sve i da nije otišao još 01.03.2024. u mirovinu, izvršni direktor dioničkog društva ne bi dalje imao ovlasti zastupanja dioničkog društva pred sudom , bez materijalne odgovornosti za pričinjenu štetu članovima tog tijela dioničkog

društva, tj. dioničarima za slučaj propuštanja pravnog lijeka za sprječavanje stečaja i posljedične štete dužniku i njegovim dioničarima.

DOKAZ:

- Preslika javnog ovjerenog zapisnika redovne Glavne skupštine dužnika održane 12.09.2024. g., Odluka Ad. 5, str. 4

Da u stečajnom dužniku na dan donošenja Rješenja i neposredno pred otvaranje stečajnog postupka (izvjesno i na dan pokretanja prethodnog postupka) nije postojala uprava u smislu propozicija iz ZTD-a, najzornije dokazuje upravo upis u sudskom registru na kojem se temelji odluka VTS RH, a na argumentaciji koje je stečajni sud protivno stajalištu USRH iz odluke broj: U-III-4335/2010 izgradio vlastitu argumentaciju za odbijanje Prijedloga (točka 3. obrazloženja pobijanog akta).

Povijesni izvadak dužnika na koji se VTS RH poziva u svojoj odluci broj: PŽ-4221/2024, na kojoj sud 1. stupnja temelji pobijani akt, pokazuje da u dužniku JADRAN d.d. u stečaju „uprave“ u formalnom, Zakonom uređenom smislu – nema već godinama.

Naime, iz za sada nepoznatog razloga registarski sud TSZG-a je nakon donošenja rješenja broj: Tt-16-42161-2 od 12.12.2016. doneseno na temelju odluke dužnikova nadzornog odbora od 26.10.2016. , najprije propustio u registar upisati trajanje mandata odlučeno tom odlukom („imenuje na razdoblje od četiri godine .. mandat člana uprave – direktora Društva počinje teći dana 04. studenog 2016.), a potom prilikom upisa tzv. „člana uprave – direktora“ dužnika (ili naknadnom izmjenom podataka za koju nema odgovarajućeg rješenja ili zaključka) upisao samo titulu „direktor“ no ne i „član uprave“, čime je taj sud u formalnom smislu javno odlučio da nadzorni odbor dužnika nije imenovao rukovoditelja koji ima sva zakonska svojstva potrebna za članstvo u upravi.

Očito je da je registarski sud pazeći po službenoj dužnosti još 2016. godine ili na kasniji nepoznat datum, svakako bitno prije 01.03.2024. ocijenio da gosp. Vinko Barišić iz nekog razloga ne zadovoljava zakonske uvjete za članstvo u upravi dioničkog društva JADRAN d.d., tj. da nema zakonom propisana svojstva koja se traže za člana uprave. To može biti od toga da je imenovani „član uprave – direktor“ bio član uprave još nekog društva kapitala u kojem je član uprave bio i tadašnji član nadzornog odbora JADRAN-a (npr. u društvima TRIASVISIA d.o.o., MBS: 080827103 sa tadašnjim zamjenikom predsjednika NO-a dužnika, ili u društvu BAMATEX d.o.o. , MBS: 080017087 sa tadašnjim predsjednika NO-a dužnika) do toga da je tijekom trajanja mandata „člana uprave“ upisanog rješenjem reg. suda Tt-16-42161-2 došlo do nastupa okolnosti da je neki povezani poduzetnik u kojem je gosp. Vinko Barišić također član uprave postalo u odnosu na dužnik „vladajuće društvo“, u slučaju nastupa koje okolnosti bi se smatralo da je osobi automatski prestalo članstvo u upravi dioničkog društva radi gubitka zakonom propisanih svojstava za člana uprave.

Predlažemo da VTS RH ovu pravnu stvar razriješi uvažavanjem tumačenja hrvatskog akademika i autora Zakona o trgovačkim društvima, dr. sc. Jakše Barbića „PRAVO DRUŠTAVA“, Knjiga druga, „Društvo kapitala“, Svezak I., „Dioničko društvo“, šesto izmijenjeno i dopunjeno izdanje (dalje u tekstu: „Pravo društava“), Glava IV. , 4. odlomak, str. 700, gdje je dr. sc. Jakša Barbić posve jasno rastumačio tko ne može biti članom uprave dioničkog društva. Tražimo da VTS RH u drugostupanjskom postupku sa ciljem ispravnog, pravičnog i nepristranog odlučivanja o tome tko je sve iz redova dioničara dužnika i zadnjeg NO-a imao pravo i/ili ovlaštenje tražiti dopunu Rješenja, članstvo g. Vinka Barišića u upravi povezanog poduzetnika Jadran-čarape trgovina d.o.o. u vrijeme donošenja odluke nadzornog odbora NO-a o novom mandatu na mjesto člana uprave – direktora" dužnika analizira uzimajući u obzir:

a) navedeno tumačenje dr. sc. Jakše Barbića, jer iz istoga izlazi da ta odluka dužnikovog NO-a predstavlja ništetno imenovanje člana uprave, koje prestaje trenutkom donošenja odluke.

b) vladajući odnos društva Jadran-čarape trgovina d.o.o. prema dužniku nakon nenaplatnog preuzimanja svih dužnikovih poslova iz područja javne nabave, vrijednosti veće od 1.000.000,00 eura, uslijed kojeg je dužnik u tim unosnim poslovima veleprodaje postao tek podređeni proizvođač, ovisan o novom ugovaratelju javne nabave, pa direktor tog društva kapitala prema stajalištu dr. sc. Jakše Barbića zbog pravila sprječavanja štetnog utjecaja na članove uprave nije mogao u studenom 2020. biti ponovno biran u upravu dužnika (7. i 8. alineja teksta sa str. 700 navedenog izdanja „Prava društava“)

Prema gore navedenom tumačenju iz „Prava Društava“ izlazi da odluka Nadzornog odbora dužnika od 29.10.2020. o „imenovanju člana uprave – direktora“, sve i da je donesena na ispravan način, na koju se stečajni sud kontinuirano poziva prilikom određivanja tko ima ovlasti za zastupanje dužnika u postupku St-768/2024 od 01.03.2024. do otvaranja stečaja, te u pravnoj radnji žalbe protiv Rješenja ili prijedloga dopune Rješenja, predstavlja ništetno imenovanje člana uprave, i da zbog toga očito njome odlučan mandat direktora registarski sud odbio upisati i donijeti rješenje na kojem bi se taj mandat temeljio i dao neku pravnu podlogu upisu u povijesnom izvatku sudskog registra za dužnika pod brojem #48, o tome kada je direktor dužnika prestao biti ovlaštena osoba za zastupanje dužnika što bi tobože dalo stečajnom sudu za pravo da odbaci Prijedlog podnositelja od 28.10.2024.

Nadalje, podnositelji VTS RH ističu i druge dokaze ništetnosti „imenovanja direktora“ iz listopada 2020., na kojem se očito temelje i pobijani akt i odluka VTS RH na kojoj je pogrešnom primjenom materijalnog prava iz čl. 128. SZ-a stečajni sud utemeljio pobijani akt :

1) Prema čl. 254. st. 1. ZTD-a „Nadzorni odbor ima najmanje tri člana“, dok prema čl. 261. St. 1. „...nadzorni odbor može donositi odluke ako najmanje polovina od propisanoga broja njegovih članova sudjeluje u odlučivanju ali ne manje od tri“

Dalje je zakonodavac odredio da „Nadzorni odbor može valjano odlučivati i ako nije izabran zakonom ili statutom propisani broj njegovih članova, ako ih je izabrano najmanje onoliko koliko je potrebno da bi na temelju zakona ili statuta mogao valjano odlučivati“, a tu opet dolazimo do onog broja članova NO-a propisanog člankom 254. stavkom 1. Dana kada je odluka nadzornog odbora o imenovanju g. Vinka Barišića na mandatno razdoblje od četiri godine navodno donesena, dužnikov Nadzorni odbor ima najmanji Zakonom propisan broj članova, tri, među kojima je i gosp. Deni Barišić, kao zamjenik predsjednika tadašnjeg nadzornog odbora, koji je kao član uže obitelji nedvojbeno u odnosu iz čl. 248. i 248.a. sa imenovanim „članom uprave – direktorom“. Osim toga, u tom periodu g. Deni Barišić je i direktor najvećeg kupca dužnika i povezane strane Jadran čarape proizvodnja d.o.o., dakle druga ugovorna strana u većini poslova upravi ili direktoru dužnika. Slijedom toga, postojao je dvostruki sukob interesa na strani tadašnjeg člana NO-a dužnika da sudjeluje u procesu imenovanja člana uprave ili direktora dioničkog društva JADRAN d.d. Kako dr. sc. Jakša Barbić navodi u „Pravu društava“ jasno je da član NO-a kod kojeg postoji takva razina sukoba interesa ne bi mogao sudjelovati u navedenom izboru člana uprave. Matematički razmatrano, to znači da je Nadzorni odbor dužnika 29. listopada 2020. g. u poslu imenovanja direktora Vinka Barišića na novi mandat u trajanju 4 godine 29.10.2024. imao samo dva člana, što je bio nedovoljan broj da se odluka nadzornog odbora dužnika o imenovanju „člana uprave – direktora“ donese. Time izlazi kao da ta odluka dužnikovog Nadzornog odbora nije ni donesena.

2) Gubitak zakonskog svojstva za članstvo u upravi dioničkog društva iz čl. 239. st. 2. ZTD-a, koje se u procesu imenovanja članova uprave dokazuje isključivo izjavom iz čl. 187. st. 1. t. 4. ZTD-a, ovjerenom kod javnog bilježnika čim se za upis steknu uvjeti, a najkasnije u roku od jedne godine od donošenja odluke NO-a, te predavanjem iste izjave registarskom sudu prilikom podnošenja prijave za upis novog člana uprave ili novog mandata dotadašnjeg člana uprave. Izjava iz čl. 187. st. 1. t. 4. ZTD-a očito nije dostavljena ni registarskom sudu ni sudskom registru TSZG-a, u propisanom roku pa ni iza njega, ali ni Zagrebačkoj burzi da ju barem mogu vidjeti dioničari dužnika, ukoliko se nadzorni odbor iz nekog određenog razloga odlučio čitav 4-godišnji tijek mandata ne dopuniti prijavu za upis člana uprave – direktora u sudski registar i dostaviti takvu izjavu koja dokazuje zakonsko svojstvo za člana uprave nadležnom sudu.

Podnositelji drugostupanjsko apostrofiraju i odlazak direktora u mirovinu sa danom 01.03.2024. što također upućuje na prestanak ovlasti za zastupanje dužnika pred sudovima, odnosno prijenos tih ovlasti na članove nadzornog odbora ako ih ima, tj. na privremenog zamjenika člana uprave ukoliko je nadzorni odbor na vrijeme uočio nedostatke pri upravi, te sazvaio izvanrednu sjednicu i imenovao istog.

Podnositelji VTS-u RH ističu slijedeće zajedničko stajalište članova zadnjih tijela stečajnog dužnika do stečaja kao i sudionika stečajnog postupka iz čl. 308. st. 1. t. 4. SZ-a – (dioničara dužnika):

Umirovljenjem ili „odlaskom u penziju“ lako moguće prestaju odgovornosti umirovljenog direktora za moguću štetu koja dioničkom društvu može nastati uslijed neadekvatnog zastupanja društva pred sudovima u ovršnim, stečajnim, parničnim i drugim postupcima.

Pa ako je izvršni direktor odlaskom u mirovinu razriješen materijalne odgovornosti društvu i njegovim dioničarima, ako ga Nadzorni odbor nije nanovo imenovao i ako nije zaposlenik društva, kako onda osoba koja je razriješena odgovornosti za moguću štetu može i dalje zadržati apsolutne ovlasti zastupanja tog društva pred sudom?

Predlažemo da VTS RH prije donošenja meritorne odluke o našem ovlaštenju za Prijedlog od 28.10.2024., zauzme jasno stajalište višeg suda o odgovornosti izvršnih direktora za potencijalnu štetu zastupanom dioničkom društvu i njegovim dioničarima, nakon odlaska u mirovinu uz uvjet da se po odlasku u mirovinu direktori više ne zapošljavaju u tom dioničkom društvu na mjesto rukovoditelja.

Iz svega je razvidno da se stečajni sud umjesto da pažnju usmjeri na sve argumente i činjenice i okolnosti iznesene Prijedlogom, koje je bio dužan temeljito ispitati, usmjerio na irelevantnu odluku VTS RH o drugoj pravnoj stvari i na jedan dokaz izveden pred registarskom sudom, no bez pravnog uporišta i utemeljenja u odgovarajućem rješenju registarskog suda o upisu novog mandata člana uprave, koji bi doista i istekao tek otvaranjem stečajnog postupka.

Da postoji obaveza sudova da poštuju stajališta Ustavnog suda RH također potvrđuje praksa Ustavnog suda i to ona iz svibnja 2010. godine, odluke USRH broj: U-III-203/2007. A upravo ta odluka USRH dala bi se u ovom slučaju primijeniti i na okolnost nepostojanja odredbe kojom bi Stečajni zakon propisao tko uopće ima ovlaštenje za stavljanje prijedloga za dopunu ili ispravak akta kojim stečajni sud otvara stečajni postupak nad dioničkim društvom, pa kako USRH kaže taj nedostatak u zakonu ili propust zakonodavne vlasti **„nije pravno utemeljeno tumačiti na štetu stranke koja je trebala poduzeti određenu činidbu“**, i potom (pogrešno) primijeniti za ovo konkretno pravno pitanje neodgovarajuće materijalno pravo iz čl. 128. SZ-a.

Osim navedene odluke o postojanju „Uprave“ u dužniku na dan donošenja Rješenja, i pokretanja postupka iz čl. 115. SZ-a, podnositelji su od stečajnog suda tražili da Rješenje dopuni i odlukom o tome zašto je dužnik i temeljem kojih propisa RH i EU opterećen dugovima za doprinose na plaće radnika iznosa većeg od 440.000 eura, za koje su stečajnom sudu dostavili niz dokaza da nisu mogli biti radnici dužnika nego trećih pravnih osoba, sa kojima dužnik nije vlasnički povezan da bi mogao odgovarati za njihove dugove HZZO-u i Poreznoj upravi.

Predlaže se da VTS RH od Porezne uprave zatraži očitovanje čije je dugovanje u 2023. i 2024. godini bio dug koji su podnositelji jasno istakli Prijedlogom, točkom 4. pod A. pod 2., na str. 4. Prijedloga.

Ističe se VTS RH da je ta tražbina RH, M.F., Porezne uprave za HZZO, koja bi u stečaju pripadala tražbinama I. višeg isplatnog reda, doslovno nestala iz stečajnog postupka

nakon otvaranja stečajnog postupka, a umjesto nje se u Rješenju stečajnog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama pojavila tražbina istog vjerovnika visine reda cca 600.000 eura za neplaćeni PDV, ali u 2. višem isplatnom redu, te koje uopće nije bilo u postupku 08.03.2024. g. prilikom pokretanja prethodnog postupka iz čl. 115. SZ-a broj: St-768/2024, niti se spominje izvješćem privremene stečajne upraviteljice od 08. srpnja 2024., niti je na koncu radi te tražbine RH uopće bio blokiran račun društva JADRAN d.d. u studenom 2023. i predložen stečaj od strane direktora u mirovini 01. ožujka 2024. godine.

VTS RH podnosi se i analiza revizora Zajednice malih dioničara ZMD „Jadran“ o nepostojanosti navedene tražbine RH, MF, P.U. za doprinose na plaće radnika zajedno sa analizom o padu prihoda uz istovremeno smanjenje zaliha, kojom podnositelji upućuju VTS RH na neovlašteno donošenje odluke o gašenju proizvodnje društva JADRAN d.d. prije otvaranja stečajnog postupka, što također dokazuje da su svi podnositelji zapravo imali pravo tražiti da se Rješenje dopuni traženim odlukama, koje bi sve ovo razjasnile vidno oštećenim dioničarima dužnika.

Podnositelji ističu Visokom trgovačkom sudu RH da su 1., 2. i 4.-podnositelj dovoljno prije donošenja Rješenja broj: St-768/2024 – 56 od 03.10.2024. (u daljnjem tekstu: „Rješenje“) za koje su tražili dopunu na dužnikovoj izvanrednoj Glavnoj skupštini birani na funkcije u novi dužnikov Nadzorni odbor na potpuno zakonit i ispravan način.

DOKAZ: Preslika zapisnika o radu izvanredne glavne skupštine aktivnog dioničkog društva JADRAN d.d. od 12. rujna 2024.,
Odluka o imenovanju članova nadzornog odbora i javnobilježnička ovjera, 1x

Ovu okolnost od presudnog značenja za procjenu ovlaštenja ovih podnositelja za predlaganje dopune Rješenja o otvaranju stečajnog postupka stečajni sud je više nego očito propustio uzeti u obzir prilikom svojeg ocjenjivanja njihovih procesnih prava. To je razvidno i iz okolnosti da je stečajna sutkinja na ročištu koje je prethodilo donošenju Rješenja, sve članove dužnikovog novog Nadzornog odbora jednostavno preimenovala u „javnost“ protivno njihovoj osobno ili po odvjetniku iskazanoj volji, umanjivši tj. oduzevši tako njihova zakonska prava bez odgovarajućeg umanjenja njihove tadašnje odgovornosti prema dioničarima, što je pak protivno Ustavu RH i ustavnopravnom poretku Republike Hrvatske, te nije u skladu sa odgovarajućim stajalištima Ustavnog suda Republike Hrvatske. Stečajni sud je položaj ovih podnositelja u JADRAN-ovom Nadzornom odboru na ročištu od 02.10.2024. u bitnome odbio priznati pozivajući se na to da isti nisu još upisani u sudski registar TSZG-a, što je situacija bez presedana, kakvu hrvatsko tržište kapitala i sudska praksa u Hrvatskoj ne poznaju, posebno kritična imajući

u vidu jasno određenje propisa iz čl. 258. Zakona o trgovačkim društvima (u daljnjem tekstu: ZTD), ali i okolnost⁵ da tada još nisu bili niti ostvareni uvjeti za upis članova novog JADRAN-ovog Nadzornog odbora u sudski registar zbog neriješenih žalbi na članove prethodnog nadzornog odbora (što je stečajni odjel mogao doznati od registarskog odjela istog nadležnog trgovačkog suda).

Ispada dakle da je stečajni sud 02. listopada 2024. bez nekog odgovarajućeg sudskog postupka⁶ intervenirao u pravne odnose i tijela jednog dioničkog društva i umjesto glavne skupštine dioničkog društva JADRAN d.d. samoinicijativno opozvao sva tri člana tadašnjeg Nadzornog odbora društva JADRAN d.d.

Uz sve ovo valja istaknuti i činjenicu da je upravo stečajna sutkinja koja vodi predmet St-768/2024 na ročištu 28.05.2024. zauzela pravno stajalište da je upis odgovornih osoba – članova uprave dioničkog društva u sudski registar „*deklaratornog karaktera*“ i to do mjere da imenovani može zastupati dioničko društvo i bez upisa mandata (člana uprave ili direktora) u sudski registar čitav period trajanja takvog mandata. Pa je nejasno kako se onda to stajalište istog stečajnog suda ne primjenjuje i na članove nadzornog odbora i da stečajni sud članovima novog Nadzornog odbora dužnika, tada još aktivnog dioničkog društva nije barem dao priliku da pred sudom daju iskaz zašto smatraju da su i pored uprave koju sud prepoznaje unatoč nedostatku upisa mandata, ovlašteni za zastupanje dioničkog društva JADRAN na istom ročištu. Primjerice članovi novog dužnikovog nadzornog odbora su mogli imati određene dokaze da je uprava u sukobu interesa za daljnje zastupanje JADRAN-a u postupku otvaranja stečaja ili da u društvu nema uprave povodom isteka mandata iz razloga određenih zakonima Republike Hrvatske. Neovisno o odluci stečajnog suda, dužnikov Nadzorni odbor morao je na ročištu koje je prethodilo donošenju Rješenja prepoznat kao ono što je i bio taj dan – nadzorni odbor aktivnog dioničkog društva JADRAN Tvornica čarapa d.d. kojeg su na isti dan i dionice kotirale na uređenom tržištu Burze, te je podlijegalo i Zakonu o trgovačkim društvima i Zakonu o tržištu kapitala i brojnim drugim propisima, pravilnicima i uredbama RH i EU, ali i imalo prava koja proizlaze iz istih zakona pred stečajnim i bilo kojim drugim sudom. U to pravo spada i pravo da dioničko društvo bude adekvatno zastupano pred sudom u svakom postupku kojim se može promijeniti njegov status, i to upravo po članovima nadzornog odbora koje se često na području EU prepoznaje i kao „izvršne direktore“ ukoliko kod uprave postoje neki određeni nedostaci za adekvatno zastupanje dioničkog društva / dužnika ili je uprava jednostavno otišla u mirovinu čime automatski istječe mandat za

---

⁵ Prema obavijesti voditeljice sudskog registra TSZG-a podnositeljima Davoru Sinkoviću i Pavle Stanišiću dana 01.10.2024. g.

⁶ kakav uostalom stečajni sud ne bi niti mogao voditi nego jedino parnični sud

zastupanje dioničkog društva, sve i da jest upisan u sudskom registru nadležnog trgovačkog suda.

Ustavni sud Republike Hrvatske je 14. siječnja 2020. u svojoj odluci broj:

U-III-3189/2007 između ostaloga zauzeo pravno shvaćanje da

„Pravo na pristup sudu može biti podložno propisanim ograničenjima, ali, unatoč tome, uvijek mora biti stvarno i djelotvorno, a ne teorijsko.“

II.

Stečajni sud je pobijani akt praktički u cijelosti utemeljio na odluci VTS RH iz odluke toga suda poslovni broj: PŽ-4221/2024 od 21. studenog 2024. , slijedom čega se pobijani akt za sada ne može ispitati jer se **temelji na odluci višeg suda u posve različitoj i odvojenoj pravnoj stvari**, koja se bavi i drugačijim pravnim pitanjem. Naime, stečajni sud se vezao za odluku višeg suda koja se bavi ovlaštenjem za žalbu, a ne ovlaštenjem za traženje dopune rješenja u prvom stupnju kojim se otvara stečajni postupak. Radi se dakle o pogrešnoj primjeni materijalnog prava iz čl. 128. st. 8. SZ-a.

Također, pogrešno je utvrđeno činjenično stanje u točki 5. pobijanog akta da podnositelji nemaju pravo predložiti dopunu Rješenja zato što navodno nisu ovlašteni za žalbu protiv tog Rješenja. Za takav nelogičan zaključak nema uporišta ni u jednoj odredbi Stečajnog zakona, dok iz odredbi Zakona o trgovačkim društvima i pravima članova nadzornog odbora odnosno zamjenika člana uprave do otvaranja stečaja koja su dana člankom 109. SZ-a, izlazi da bi te osobe u svako doba imale pravo zatražiti dopunu ili ispravak, posebno ako Glavna skupština dioničara dužnika prije otvaranja stečaja izglasa nepovjerenje postojećoj upravi ili ako je članovima uprave istekao mandat uslijed umirovljenja, davanja ostavke i sl. Čak nema zapreka ni da skupina sudionika stečajnog postupka iz redova dužnika zatraži dopunu i/ili ispravak vidno nepotpunog ili neispravnog rješenja o otvaranju stečajnog postupka.

Štoviše, iz dispozitiva pobijanog akta iz točke 3. obrazloženja izlazi da viši sud uopće nije ispitivao žalbu podnositelja kao članova nadzornog odbora i zamjenika nego samo iz njihovog procesnog položaja dioničara stečajnog dužnika. Dok je takvo tumačenje u pobijanom aktu on je nerazumljiv i točka 3. proturječi točki 1. obrazloženja, jer prijedlog za dopunu se odbacuje i u odnosu na osobe koje su jasno navedene kao članovi organa dužnika, pa se stoga pobijani akt za sada ni ne može valjano ispitati, tj. pobijani akt je potrebno poništiti a predmet vratiti stečajnom sudu koji je donositelj na ponovno postupanje.

Dalje, stečajni sud je pozivajući se na odluku VTS RH propustio uočiti i slijedeće bitne okolnosti:

1. Da se odluka VTS RH, na čije se pravno tumačenje stečajni sud poziva u pobijanom aktu, zapravo temelji na jednom jedinom dokazu i to dokazu izvedenom pred prvostupanjskim registarskim sudom, ali nakon otvaranja stečajnog postupka povodom čega je VTS RH prema pravilima parničnog postupka iz čl. 373.b na sjednicu vijeća morao pozvati stranke što nije učinjeno. Zbog takvog propusta jedini dokaz na kojem se temelji odluka VTS RH, upisu u povijesnom izvratku registarskog suda za dužnika pod rednim brojem #48, je potpuno irelevantan za odluku u ovoj pravnoj stvari, te je depasiran i pravno neutemeljen poziv stečajnog suda na taj dokaz prilikom donošenja pobijanog akta, a radi se i apsolutno bitnoj povredi pravila parničnog postupka o izvođenju i ocjenjivanju dokaza, kao i drugih odredbi ZPP-a na koje sud 2. stupnja pazi i po službenoj dužnosti.

2. Da je VTS RH svoju odluku utemeljio na dokazu koji nema vlastito pravno ishodište, pripadajuće Tt- rješenje registarskog suda o upisu novog mandata člana uprave iz 2020. ili 2021. godine, na kojem bi se upis o prestanku dužnosti i mandata člana uprave otvaranjem stečaja uopće pravno i zakonski temeljio. Taj upis u sudskom registru za sada samo svjedoči o tome da registarski sud TSZG-a priznaje da mandat člana uprave u Hrvatskoj može trajati i osam godina, što je protivno Zakonu o trgovačkim društvima i da mandat člana uprave ne istječe ni odlaskom u mirovinu, što je u pravnom smislu istovjetno ostavci na takvu profesionalnu dužnost.

To najbolje demonstrira upravo ugledno dioničko društvo i izdavatelj dionica Instrumentaria d.d. koja je na svojim internetskim stranicama objavilo „Promjene u Društvu Instrumentaria d.d.“, koja objava glasi kako slijedi:

„Od 01.03.2024. novi direktor Društva Instrumentaria d.d. je Stevica Hodžić, dipl.ing.stroj., koji je do tada izvršavao dužnost Tehničkog direktora Društva, a dosadašnji direktor gosp. Vinko Barišić, dipl. ing., odlazi u penziju, ali ne miruje, već će djelovati u ulozi savjetnika“.

Prema tome, već je iz prakse eminentnih domaćih dioničkih društava posve jasno da danom odlaska u mirovinu prestaje dužnost direktora ili člana uprave, ali može nastaviti raditi kao savjetnik uprave što nije rijedak slučaj u razvijenim zemljama EU i SAD-u.

Prestankom dužnosti dakako prestaju i sve ovlasti člana uprave dioničkog društva, time i ovlast zastupanja društva pred sudom, što uključuje svakako i stečajni sud. I time jesu u društvu JADRAN d.d. od 01.03.2024. pa dalje stvoreni uvjeti za primjenu čl. 109. st. 4. SZ-a u odnosu na određivanje ovlasti i procesnog položaja članova nadzornog odbora dužnika za podnošenje prijedloga za dopunu rješenja o otvaranju stečaja.

Zabraniti Nadzornom odboru da pred sudom zastupa dioničko društvo u kojem više nema uprave zbog umirovljenja ili isteka mandata zbog ili drugog razloga, ili isto tako u kojem je upravi izglasano nepovjerenje od strane najvišeg organa dioničkog društva, njegove glavne skupštine, bi bilo preveliko zadiranje u osnivačka prava dioničara koji su jedini ovlašteni birati nadzorni odbor i izglasati upravi nepovjerenje i nadzorni odbor je taj koji konstatira ima li u dioničkom društvu uprave i adekvatnog zastupanja ili nema.

Ustavni sud Republike Hrvatske je 13. svibnja 2010. u svojoj odluci broj:

U-III-3871/2009 zauzeo slijedeće pravno stajalište o pravu vlasništva s aspekta ustavnog prava iz članka 48. Ustava:

„Vlasništvo u smislu članka 48. Ustava obuhvaća načelno sva imovinska prava, što uključuje i gospodarske interese koji su po naravi stvari vezani uz imovinu, ali i legitimna očekivanja stranaka da će njihova imovinska prava, zasnovana na pravnim aktima, biti poštivana, a njihovo ostvarenje zaštićeno.“

III.

Pravno stajalište stečajnog suda po kojem nitko s pravnim interesom opstanka jednog dioničkog društva ne može tražiti dopunu rješenja o otvaranju stečaja dioničkog društva, ma koliko god ono bilo nedorečeno, nepotpuno ili jednostavno neispravno napisano, i to ni njegovi vodeći dioničari ni skupina ili udruga malih dioničara pa ni članovi njegova nadzornog odbora ili vršitelj dužnosti člana uprave, dakle nitko osim samog predlagatelja otvaranja stečaja (pa i kada je ista osoba službeno u mirovini), već je samo po sebi toliko nelogično, pravno neutemeljeno i depasirano, da predložimo VTS RH da ga a priori odbaci i bez ispitivanja dolje istaknutih žalbenih razloga, jer je takvo pravno stajalište preveć protivno temeljnim vrijednostima i odrednicama Ustava RH, kojima se jamči pravo zaštite imovinskih prava od strane države i državnih tijela time i sudova. U ovom su slučaju dioničari JADRAN-a vidno prepušteni sami sebi i članovima novog Nadzornog odbora, koje su dioničari JADRAN-a imenovali baš stoga da ispituju vjerodostojnost dugova i razloge zbog kojih je 01.03.2024. po članu uprave u mirovini predložen stečaj JADRAN-a, te da ukoliko za to bude uvjeta pravodobno spriječe da im propadnu skupo plaćeni ulazi u renomirane dionice serije JDTC, koje je svojedobno i državni Kapitalni fond plaćao 450 do 500 kuna za jednu dionicu.

Što bi se dogodilo da na primjer sve „osobe ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu“ iz čl. 109. SZ-a najprije predlože stečaj zastupanog dužnika pa zatim daju neopozive ostavke ili odu u mirovinu?

Ispalo bi da nema tko zastupati dužnika u postupku žalbe protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka, ukoliko se ispostavi da ono nije sukladno zakonu ili Ustavu ili oboje, ili stečajni razlozi prestanu, ali isto tako i da nema tko u ime i za račun dužnika od stečajnog suda tražiti da rješenje kojim je otvorio stečaj dopuni ili ispravi u slučaju da je ono vidno nepotpuno, tj. da ne sadrži one odluke koje je sa rješenjem stečajni sud morao donijeti obzirom na tijek postupka, isprave koje su nađene ili nisu nađene tijekom postupka ili pojedina traženja određenih vjerovnika u postupku na kojima stečajni sud temelji takvu svoju odluku. Baš zato postoji propis iz čl. 109. st. 4. SZ-a kojim je zakonodavna vlast upravo članove nadzornog odbora dioničkog društva odredila kao osobe ovlaštene za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka „*ako nema osoba ovlaštenih za zastupanje po dužnika zakonu*“, a time na odgovarajući način i za podnošenje prijedloga za dopunu akta kojim je stečaj otvoren ili podnošenje žalbe u takvom slučaju.

Također, stečajni sud je žalbom podnositelja na Rješenje od 03.10.2024. obaviješten i o tome da je dana 02.10.2024. na izvanrednoj sjednici Nadzornog odbora tada još aktivnog dioničkog društva JADRAN d.d. imenovan zamjenik člana uprave, u skladu sa zakonskim ovlastima Nadzornog odbora dužnika. Isti bi sve i da na dan donošenja Rješenja:

- a) u sudskom registru postoji uredno upisan aktualni mandat člana uprave u sudskom registru
- b) da isti ovlašteni zastupnik dužnika nije u mirovini
- c) da isti ovlašteni zastupnik dužnika nije podnio ostavku
- d) da isti ovlašteni zastupnik dužnika nije u sukobu interesa

već po samoj pravnoj snazi takve odluke Nadzornog odbora bio ovlašten tražiti ili predložiti dopunu Rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad dioničkim društvom, kojeg ga je Nadzorni odbor imenovao za vršenje dužnosti privremenog zamjenika člana uprave zato da dioničkom društvu ne bi nastala neotklonjiva šteta prilikom otvaranja stečaja, npr. kao posljedica nepostojanja osobe koja bi podnijela žalbu za slučaj da je rješenje o otvaranju stečajnog postupka neispravno ili da su nepostojane / nevjerodostojne tražbine zbog kojih je stečaj uopće predložen na prvom mjestu.

Primjerice Rješenjem o otvaranju stečaja ispitno ročište je zakazano za 65.-ti dan nakon zadnjeg dana roka za prijavljivanje tražbina, tj. protivno odredbi iz čl. 130. st. 2. SZ-a, po kojem „vrijeme između zadnjeg dana roka za prijavljivanje tražbina i ispitnog ročišta ne smije biti kraće od 8 dana ni duže od 2 mjeseca“ (zadnji dan roka za prijavljivanje tražbina je u stečajnom postupku St-768/2024 prema čl. 129. st. 1. SZ-a bio dan 02.12.2024.). Ovo je tipičan primjer izlaska stečajnog suda iz okvira hrvatskog Stečajnog zakona prilikom otvaranja ovog stečaja, povodom koje zakonodavac dopušta i traženje dopune i/ili traženje ispravka takvog rješenja.

IV. ZAKLJUČAK

Pravno shvaćanje stečajnog suda da članovi nadzornog odbora dioničkog društva, birani na tu dužnost prije otvaranja stečaja, ili privremeni zamjenik (umirovljenog) člana dužnikove uprave nisu ovlašteni stečajnom sudu predložiti dopunu rješenja o otvaranju stečaja čak ni:

a) **kada o tome ovisi egzistencija dioničkog društva**

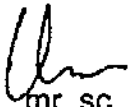
b) u slučaju umirovljenja i/ili ostavki svih članova prethodnih uprava i nadzornog odbora, ... posve je neutemeljeno u zakonima, pravnoj stečevini RH i pozitivnoj praksi korporacija u Republici Hrvatskoj, ali i pravno promašeno i deplasirano, već i zbog u sudskoj praksi poznatog mjesta da takvo pravno shvaćanje nije u suglasju s Ustavom RH ni s aspekta ustavnih prava (iz čl. 29., 48., i 49. st. 4. Ustava) dioničara stečajnog dužnika koji su imenovali posljednji nadzorni odbor dužnika, niti s aspekta ustavnih i ljudskih prava samih članova formalnih, zakonito formiranih tijela dioničkog društva da neometano donose svoje odluke, iako je riječ o pojedincima biranima na zahtjevnu profesionalnu dužnost, koja sa sobom nosi brojne odgovornosti prema dioničkom društvu i dioničarima, te kojima već zbog takve okolnosti sudovi ne bi trebali otežavati i/ili onemogućavati obavljanje njihove zakonima i Ustavom određene zadaće, nego upravo suprotno, pomagati im u tome, posebno ako to zahtjeva dobrobit dioničkog društva koje je poduzetnik u teškoćama / porezni dužnik. A pojavi li se prijeka potreba, poput one za očuvanjem radnih mjesta i proizvodnje poduzetnika u teškoćama, sud katkad treba i odstupiti od formalističkog tumačenja zakona, posebice ako bi efekt takvog pristupa suda bio vidno produktivniji, te od značaja i koristi kako za proizvođača i njegovu proizvodnju, tako i za društvo u cjelini (zbog poreza i doprinosa koji će se nastaviti slijevati u državni proračun), i ako je odstupanje od formalističkog tumačenja zakona jedini način putem kojeg nadležne institucije i sudovi mogu legalno izabranim članovima tijela dioničkog društva omogućiti neometano obavljanje njihovih zakonom određenih profesionalnih dužnosti na zahtjevnom i odgovornom putu oporavka i očuvanja određenog poduzetnika u teškoćama, njegovih proizvodnih linija i marki te najvažnije, poduzetnikovih radnih mjesta.

Ustavni sud RH je o povredi prava na pravično suđenje formalističkim pristupom sudova 21. ožujka 2012. godine u svojoj odluci broj: U-III-248/2008 zauzeo pravno shvaćanje da je ***„formalističkim pristupom drugostupanjskog suda.. neposredno ugrožena egzistencija podnositelja, stoga je utvrđena povreda prava na pravično suđenje.“*** , dok bi odgovarajuća primjena stajališta Ustavnog suda RH iz odluke USRH broj: U-III-7236/2014 od 19.02.2015. na akt donesen u stečajnom postupku nad dioničkim društvom podnositeljima, posebno onima iz redova zadnjih dužnikovih tijela formiranih prije stečaja, omogućila da u postupku prijedloga dopune rješenja o otvaranju stečaja

odnosne žalbe na odluku o takvom prijedlogu „iznose dokaze kojima potkrepljuju svoje navode, a „pogotovo one od kojih ovisi odluka o njihovoj obvezi“.

A to je u ovom slučaju sigurno Prijedlogom i žalbom izneseni navod da je prethodnoj upravi mandat za zastupanje dužnika pred sudom istekao najkasnije odlaskom u mirovinu (što je u pravnom pogledu istovjetno ostavci člana uprave), ili da nema financijskog i materijalnog uporišta u preko 600.000 eura vrijednim tražbinama vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija – Porezna uprava za doprinose na plaće radnika dužnika, koji tijekom 2023. i 2024. uopće nisu ni zaposleni u stečajnom dužniku JADRAN d.d. u stečaju. A koje tražbine su po otvaranju stečajnog postupka nad tim konkretnim dužnikom misteriozno nestale, iako je ovaj stečajni postupak pokrenut isključivo temeljem upravo tih tražbina Republike Hrvatske i HZZO-a!

Podnositelj:

mr. sc. Danijel Klaić

Pavle Stanišić,
predsjednik Glavne skupštine
dioničara stečajnog dužnika

Krešimir Mitrović, ing.

Davor Sinković, dipl. ing.

Darko Prpić,
manjinski dioničar

PHOTOCAFE d.o.o.
zastupano po Krešimir Mitrović

DRAGUTIN IVANUS

DARKO PRPIĆ
HR-43824184192

Elektronički potpisan: 11.02.2025T21:36:19 (UTC:2025-02-11T20:36:19Z)
ELECTRONICALLY SIGNED
Provjera: <https://esign.certilia.com/provjera>
VERIFICATION
Broj zapisa: Zcb8257f-172b-463a-8876-6619ebeca675
RECORD ID

